

Reactie op het Wetsontwerp Natuur.

Opmerkingen vooraf.

Ondergetekende was vanaf 1972 als rijksambtenaar werkzaam in het natuurwetenschappelijk onderzoek bij het ministerie van LNV, achtereenvolgens bij het Rijksinstituut voor Natuurbeheer en het Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek en, na verzelfstandiging van de organisatie, vanaf 1998 bij Alterra. Hoewel 'natuur' door LNV (dankzij het decennialange CDA- beleid) altijd onverholen als ondergeschoven kind met stiefmoederlijke desinteresse werd bejegend, heeft de vijandigheid tegen het allerbelangrijkste erfgoed voor huidige en toekomstige generaties Nederlanders – onze vrije natuur met de daarin levende flora en fauna- nimmer een vorm aangenomen zoals dat thans door het (wederom CDA- bestierde) ministerie van Economie, Landbouw en Innovatie het geval is. Een ministerie, waarin kennelijk moedwillig en met voorbedachten rade het takenpakket Natuurbehoud maar alvast uit de naamsaanduiding is weggelaten. Een ministerie ook van waaruit thans, als ultieme bekroning op ruim dertig jaar confessioneel wanbeleid en obstructie op het gebied van de noodzakelijke zorg voor natuur en milieu, een vuile oorlog is gestart tegen de natuur en de fauna, die aan alle Nederlanders toebehoren.

Toen ik mijn werkzaamheden in het ambtelijke natuurbeheer aanving, telde ons land nog vele honderdduizenden agrarische familiebedrijven en was meer dan 5% van onze beroepsbevolking werkzaam in de agrarische- of agri-gelieerde sector. In die tijd kende ons land nog een zeer rijk geschakeerde natuur, waarin met name een broedpopulatie van circa 120.000 paren Grutto's huisde, die deel uitmaakten van een weidevogelgemeenschap die uniek was in de wereld. Misbruik makend van het door de socialistische landbouwminister Mansholt ontwikkelde (maar al heel spoedig door hemzelf scherp bekritiseerde en met klem ontraden) Plan Mansholt, beijverden vooral confessionele politici van KVP -huize zich, om ons land met ongehoorde snelheid om te vormen tot een troosteloze cultuursteppe, waarin voor kleine agrarische ondernemingen geen plaats meer was. Nadat in 1980 het CDA tot stand was gekomen namen die ontwikkelingen almaar omvangrijker vormen aan. Dit heeft er toe geleid, dat ons land thans nog slechts circa 60.000 agrarische ondernemingen telt en dat nog maar een futiel promillage van de beroepsbevolking emplooi vindt in de landbouwsector en de veehouderij. Van Waddenzee tot Achelse Kluis en van Kurhaus tot aan de Duitse grens oogt ons platteland overal hetzelfde. Steriele en volkomen doodgespoten en overbemeste akkers en weiden te midden van ontluisterende megastallen, met slechts hier en daar een snipper natuur, die met zorg en moeite veiliggesteld kon worden voor de nietsontziende landbouwmoloch. Hoewel er gedurende vier opeenvolgende decennia tientallen miljoenen guldens en euro's gemeenschapsgelden op jaarbasis werden geïnvesteerd in het behoud van onze wereldvermaarde weidevogelgemeenschap, is men er in geslaagd om de broedpopulatie van al die vogelsoorten volledig uit te hollen en naar de rand van uitsterven te drijven. Thans komen er in ons land naar alle waarschijnlijkheid minder dan 25.000 paren Grutto's voor terwijl weidevogels als Kemphaan, Watersnip, Zomertaling, Kwartelkoning en zelfs Patrijs, Veldleeuwerik en Graspieper nagenoeg verdwenen zijn.

Wanneer het voorliggende wetsontwerp in dit licht wordt beschouwd, dan is er slechts één conclusie mogelijk: de staatssecretaris van E.L.I. probeert op ongehoord schandalige wijze misbruik te maken van de politiek- monetaire instabiliteit en onzekerheid die het huidige tijdsgewricht kenmerken, door af te rekenen met alles wat in zijn ogen nutteloos en schadelijk is. Zoals daar zijn: de natuur en alles wat daarin leeft. De conclusie is dan ook duidelijk.

Het CDA drijft dit land naar de rand van de civilisatieafgrond.

Dit wetsontwerp is daarvan wel het meest afstotelijke en mens-, dier- en natuurronterende bewijs!

Vraag 1. Dragen de voorgestelde wijzigingen ten opzichte van de huidige natuurwetgeving bij aan de balans tussen ecologie en economie?

Vraag 2. Is het voorliggende wetsvoorstel voor de praktijk duidelijk en uitvoerbaar?

Vraag 3. Heeft u verder nog opmerkingen over de inhoud van het wetsvoorstel en de toelichting?

Vraag 1 komt mij voor als een absurdistische onzinvraag, want er is nog nooit sprake geweest van een evenwichtig samengaan van economie en ecologie in de zin waarin het u hier voor ogen staat! Waar het namelijk in de ecologie als onbesproken feit geldt, dat **alle groei eindig is** en dat leven en overleven rechtstreeks gelieerd zijn aan evenwicht, stabiliteit en duurzaamheid, gaat de economie er van uit dat alleen eindeloze en ongelimiteerde groei zaligmakend is. Productie- en omzetcijfers, expanderende inkomensplaatjes, stimuleringspremies, bonussen, gouden en platina handdrukken, innovatie: voor economen komt er nooit een einde aan de waanzinnige ratrace naar het hoogst haalbare. Daarin worden keer op keer alle grenzen van redelijkheid, fatsoen en nuchter verstand met voeten getreden en daarom dient zich nu al voor de tweede maal in een kort tijdsbestek een wereldwijde recessie aan. In de ecologie wisselen rijke jaren echter af met perioden waarin het wat minder makkelijk is om te overleven. De som van dat geheel houdt dier- en plantensoorten in stand en zorgt er voor dat de populaties gezond en levensvatbaar blijven. Zonder de ondeskundige tussenkomst van hobbymatig gewapende faunabeheerders! Wie zoiets niet begrijpt, demonstreert daarmee de totale onbekwaamheid om zich op enigerlei wijze met het beleid aangaande onze natuur, flora en fauna bezig te houden. Het zich toe-eigenen van deze beleidstaken door het ministerie van E.L.I. vormt dan ook een onmiskenbare duiding van de misdadig kwade opzet waarmee onze natuur nu al meer dan een jaar wordt gegijzeld. Alleen al deze eerste vraag is daarvoor het tastbare bewijs! Daarom wil ik het graag even omdraaien. **Welk megakapitaal aan gemeenschapsgelden die gedurende meer dan een eeuw werden geïnvesteerd in het behoud en beheer van onze natuur, flora en fauna, denkt de staatssecretaris met deze wetgeving (wat hem betreft kennelijk voor eeuwig) op de schroothoop van de confessionele politiek te gaan storten? Het kan niet anders of dat moet om tientallen miljarden euro's gaan***a).

Met betrekking tot vraag 2 is het zo, dat wanneer deze wet onverhoopt door Parlement, Senaat, Regering en Kroon bekrachtigd mocht worden, er slechts enkele maatschappelijke splintergroeperingen zullen zijn die er hun voordeel mee kunnen doen. Te denken valt dan aan agrariërs, die moeiteloos de laatste restjes van ons land tot raaigrassteppe, maïsmonocultuur, dumpplaats van mestoverschot of bouwblok voor megastallen, kassen of opslagloodsen zullen kunnen transformeren. En die onze bodem, ons water en onze lucht nog veel ernstiger zullen kunnen gaan vergiftigen dan nu al het geval is. Of aan hobbyjagers, die dankzij de verkrachtingen van de Flora en Faunawet ten tijde van de regeerperioden van Balkenende 1 t/m 4, toch al met misselijkmakende wellust leven in een afschrikwekkend normloos killingfield, waarvan ieder beschaafd mens walgt en waarvoor iedere verantwoordelijke politicus zich letterlijk dood zou behoren te schamen. Of aan projectontwikkelaars, die beslist wel raad weten met onze Waddenzee, estuariën, veenweidelandschappen, moerassen, meren en woeste gronden. Of aan industriëlen, die zonder problemen hun bedrijven letterlijk overal neer zullen kunnen plempen. We praten dan hoe dan ook over belangengroeperingen die samen amper de kiesdeler halen. **Het is maar dat u zich realiseert van welk een tegendemocratisch gehalte dit totalitaire wetsvoorstel getuigt!**

Want onze natuur en alles wat daarin leeft, behoort door ons zorgvuldig bewaard en beheerd te worden. Ten behoeve van jonge generaties en van hun kinderen en kindskinderen. Daarom zeg ik u: als satan een fysieke verschijningsvorm heeft, dan manifesteert hij zich beslist als confessioneel politicus op E.L.I.!

Graag wil ik bij vraag 3 uw aandacht vestigen op de ongemanierde exercities die de staatssecretaris begaat in zijn pogen tot het creëren van welhaast onbegrensde expansiemogelijkheden voor boer, industrieel, projectontwikkelaar en hobbyjager. En op de vraag, welk een onbecijferbaar grote materiële en immateriële schade hij hiermee de natuur, land en volk zal toebrengen. Het is vooral duidelijk, dat het ministerie van E.L.I en haar staatssecretaris geen hoge dunk hebben van de **waarden** *Welzijn, Welbevinden, Bezinning, Respect en Eerbied*. Dat verontrust ondergetekende ten zeerste, omdat het inhoudsloze wangedrocht *waarden en normen* ons immers bij decreet door het CDA werd opgedrongen. Vier kabinetten Balkenende lang!

Thans ervaren wij hoe verderfelijk zulk een immoreel monstroom kan doorwerken!

We leven in een overbevolkt en tot in het absurde met urbane infrastructuur, woonkernen en industrieuistend dichtgeslibd land, waarin de werkende mens de wáre spil is waarop de integrale economie draait. Voor vele miljoenen arbeidende Nederlanders vormen de natuur, de flora en de fauna een noodzakelijke (en dankzij jarenlang gewetensvol openbaar bestuur nog in toereikende mate voorhanden zijnde) mogelijkheid om rust te vinden, tot bezinning te komen en met respect en eerbied te genieten van de rijkdommen die de natuur te bieden heeft. Iedere dag weer opnieuw. Jaar na jaar!*b)

Daarin passen geen stinkende megastallen, horen geen voortrazende mest- en gifspuittracties en kunnen bovenal moordlustige hobbyjagers, mét hun volstrekt ten onrechte verworven status van ‘faunabeheerder’, als kiespijn gemist worden. **Een waarden en normvolle samenleving begint namelijk bij een respectvol, moreel en ethisch verantwoord beleid.** Fatsoen moet je immers **doen!**

Sinds het midden van de jaren '90 heet dit land een Kenniseconomie te zijn, maar de staatssecretaris wenst zich op geen enkele wijze te conformeren aan de oceanen vol ecologische kennis, ervaring en expertise die in bibliotheken, archieven en departementale kasten, stellingen en bureauladen letterlijk voor het oprapen ligt. Want hij ontleent zijn inhoudelijke visie immers aan terloopse gesprekken die over de perceelscheiding, in het clubhuis en met zijn hobbyjagende zoon worden gevoerd. Te ongehoord voor woorden en tekenend voor het ware gezicht van de confessionele machtspolitiek! Inhoudsloos, kortzichtig en totalitair!

Resumerend concludeer ik dan ook, dat het ontwerp van de Wet Natuur getuigt van een ongekende minachting voor diezelfde natuur en er slechts op gericht is, om alles wat ingevolge een Goed Rentmeesterschap gekoesterd, bewaard en aan komende generaties doorgegeven dient te worden, zo snel mogelijk te verramsjen en voor eeuwig kapot te maken. En dat enkel en alleen ten dienste van een paar discutabele belangengroeperingen.

Het is beschamend en vernederend voor een zich beschaafd noemend land, dat dit ooit heeft kunnen gebeuren! En het is aan het Parlement, de Senaat, de Raad van State en De Kroon om te bewerkstelligen, dat deze schandalige poging tot karaktermoord en plunderring van ons nationale natuurbezit, bestuurlijk voorkomen en staatsrechtelijk bestraft wordt. Want in een democratie behoren er grenzen gesteld te worden aan de vrijheden welke politieke groeperingen en/of in hun naam optredende bestuurders zich mogen en kunnen veroorloven jegens de omgang met ons gemeenschappelijke eigendom: de vrije natuur en al hetgeen daarin leeft!

**a) Staatssecretaris Bleker wenst ruim baan te geven aan de intensieve landbouw en aan de hobbyjacht en brengt daarmee nu al ons land een ongekeende materiële en financiële schade toe. Want de miljoenen toeristen die jaarlijks de nationale en regionale economie met miljarden euro's verrijken, komen absoluut niet om te genieten van de aanblik van ruilverkavelingboerderijen met enorme megastallen, bloem- en kruidenloze raaigrassteppen en doodsaai maïsmoencultures. Of om de alom aanwezige stank van drijf-, varkens- en kippenmest te inhaleren en zich terloops te contamineren met kankerverwekkende residuen uit wijd gespreid en gif verneveld rondrijdende loonspuit- installaties.*

Voor een natuurrijk gewest als de Veluwe vormen de inkomsten uit het toerisme de hoeksteen van de lokale economie. Die toeristen komen daar niet om productiehoutopstanden of wildkansels te bekijken, maar om ongestoord te genieten van de aanblik van niet mensschuwe herten, zwijnen, reeën en moeflons. Dankzij het beleid van staatssecretaris Bleker en zijn ambtsvoorganger op LNV, wordt er echter op de Veluwe een dermate schandelijk jachtwanbeleid gevoerd, dat het wild zich nauwelijks meer aan de mens laat zien. Dat kan het gewest Veluwe, waar het integrale toerisme momenteel staat voor circa 700 miljoen euro omzet op jaarbasis, binnen enkele jaren volkomen de das gaan omdoen. Nu al probeert de Veluwse jachtlobby om het eten van Veluws wild grootschalig te gaan vermarkten via de landelijke Plus supermarktketen. Als daaraan niet per direct een halt wordt toegeroepen, dan wordt voor een monetaire habbekrats en het barbaarse jachtgenot van hobbymatige natuurmisbruikers, straks een hele regio tot de bedelstaf gedreven. Want welk zinnig mens gaat er recreëren in bossen en op heidevelden waar ieder dier in doodsangst wegstroopt, waar jachtgelieerde bijzondere opsporing ambtenaren en koddendebeiers iedere ongenode gast verbaliserend of bedreigend verdrijven en waar jagers zich gedragen alsof de vroege voorlopers van de Germanen, Hunnen en Kelten zijn teruggekeerd?

Mijn economische analyse van het onversneden wanbeleid van deze staatssecretaris luid dan ook kort en bondig: Penny wise and pound foolish!

**b) Tegenover de stuitende respectloosheid jegens de natuur in zijn algemeenheid en representanten van de inheemse Euraziatische fauna in het bijzonder, welke afstraalt van het voorgenomen 'beleid' van deze staatssecretaris, wil ik hier wijzen op de vele internationale Verdragen, Conventies, Beginselen, Richtlijnen en Aanwijzingen welke er door onze regering werden geratificeerd en daardoor tot bindend voor een duurzaam beleid zijn geworden. Met afschuw neemt ondergetekende dan ook kennis van de verwerpelijke nonchalance waarmee de staatssecretaris deze bindende internationale verplichtingen meent te kunnen negeren. Dat zegt absoluut niets over de inhoudelijke strekking en waarde van deze Verdragen, Conventies, Beginselen, Richtlijnen en Aanwijzingen, maar vormt daarentegen wel een vernederend bewijs van het staatsrechtelijke disfunctioneren van deze staatssecretaris.*

Het integrale wetsontwerp Natuur ademt van begin tot eind een streven om korte metten te maken met wet- en regelgeving die door agrariërs, industriëlen, vastgoedhandelaren, projectontwikkelaars en hobbyjagers als hinderlijk, remmend en onwenselijk wordt beschouwd. Alleen die belangengroeperingen tellen voor de staatssecretaris van E.L.I. De natuur en de samenleving hebben wat hem betreft het nakijken.

*Zoals hierboven onder *a) reeds werd uiteengezet, zijn onze natuur en inheemse fauna allerm minst een kostenpost, maar vormen daarentegen juist een element van grote economische betekenis en duurzaamheidwaarde voor heden en toekomst. Zoals de Afrikaanse savannen de omvangrijke kuddes grote zoogdieren met hun jaarlijkse seizoenstrek kennen, zo kent het*

Europees- Aziatische continent de gevleugelde groepsgewijze seizoenstrek van miljoenen water- en waadvogels. Door de klimatologische ligging, de geologische gesteldheid en de landschappelijke structuur neemt ons land daarin binnen Europa een unieke positie in waarvan de impact verre uitrijst boven het vernederende beeld dat de staatssecretaris voor ogen staat. Bovendien is uit onderzoek van het L.E.I. en het C.L.M. gebleken, dat het economisch en maatschappelijk aantrekkelijker is om het huidige beleid met betrekking tot grazende watervogels te stoppen en de grazende dieren overal ongemoeid te laten. Dit zou op jaarbasis 3.6 tot 8.4 miljoen euro goedkoper zijn dan wanneer de dieren verjaagd en bejaagd worden. Dit onderzoek werd in opdracht van het ministerie van LNV uitgevoerd en de resultaten werden op 8 september 2010 gepresenteerd. Kennelijk heeft de staatssecretaris van E.L.I. ook al geen boodschap aan recent wetenschappelijk onderzoek dat met gemeenschapsgelden is bekostigd. Want hij heeft het bestaan om vanaf herfst 2010 de jacht en afschotmogelijkheden van grazende watervogels zelfs nog excessief te verruimen! In dezelfde maand september 2010 publiceerde het ecologisch onderzoeksbureau Triple E het boek 'Wild van economie', waarin klip en klaar in beeld wordt gebracht welk een enorme economische waarde onze natuur en de daarin levende karakterdiersoorten representeren. Naast de 700 miljoen euro die de Veluwe economie vooral dankzij de lokale natuur toucheert, wordt de aanwezigheid van zeehonden in de Waddenzee getaxeerd op een jaaromzet van 312 miljoen euro. Het voorkomen van otters in Noordwest Overijssel levert deze regio een jaaromzet op van 275 miljoen euro en de bevers, paarden en runderen in de weinig uitgestrekte Gelderse Poort zijn goed voor 23 miljoen euro aan toeristisch-recreatieve inkomsten. Dit zijn nog slecht enkele voorbeelden uit de keur aan Nederlandse regio waar de economie floreert dankzij de natuur en de daarin voorkomende zoogdieren en vogels. Wanneer we dit natuurrendement minutieus landelijk zouden kwantificeren, dan belopen de baten zeker vele miljarden euro's. Op jaarbasis!

Zetten wij daartegen dan de enkele tientallen miljoenen euro's door het Faunafonds jaarlijks uitgekeerde wildschadecompensaties en tellen we aan de andere zijde een inkomstenpost voor 's rijks schatkist van 28 miljoen euro aan jachtrechten, dan treedt de staatsecretaris andermaal in de schijnwerpers als een onbeholpen gruttersknecht, die denkt en handelt in centen en uit de losse pols voor miljarden aan schade aanricht.

Daarom en omdat onze kostbare natuur het waard is, dient niet onze inheemse fauna maar dit mens-, natuur- en dierenontwikkende wetsontwerp op de landelijke vrijstellingslijsten geplaatst te worden!

Druuten, 17 november 2011

L.M.J.van den Bergh
Bieskamp 74
6651 JN Druuten
0487 517256
06 51385559
leo.vandenbergh@gmail.com

